

DEDICAREA ENERGICĂ

Învață-mă, Doamne, calea orânduiri Tale, ca s-o țin până în sfârșit! Dă-mi pricepere, ca să păzesc Legea Ta și s-o țin din toată inima mea! Povățuiește-mă pe cărarea poruncilor Tale, căci îmi place de ea. (Psalmul 119:33-35)

Ascultarea este un cuvânt din Biblie pe care mulți creștini ar dori să-l ignore, dar Avraam s-a angajat să asculte de Dumnezeu. El a fost plin de o râvnă însuflețită de a face orice și tot ce i-ar fi cerut Dumnezeu, chiar și atunci când Dumnezeu i-a cerut să-și aducă fiul ca jertfă. Promptitudinea lui Avraam a fost evidentă, deoarece, după ce a auzit glasul lui Dumnezeu, s-a trezit devreme în dimineața următoare pentru a-și începe pelerinajul de ascultare.

Poate că Avraam a fost gata să asculte, fiindcă știa că putea avea încredere în Dumnezeu. Isaac știa că urmau să urce pe munte pentru a aduce o jertfă, aveau lemne pentru foc, dar nu aveau un animal pentru jertfă. L-a întrebat pe tatăl său despre acest lucru și vedem încrederea lui Avraam în caracterul lui Dumnezeu când acesta l-a asigurat pe Isaac că Dumnezeu se va îngriji de animalul de jertfă.

Când au ajuns la locul pe care i l-a arătat Dumnezeu, Avraam a construit altarul și l-a așezat pe fiul său, Isaac, pe el, că să îl ofere ca jertfă, așa cum i-a cerut Dumnezeu. Dar Dumnezeu l-a oprit pe Avraam. „Nu te atinge de băiat“, a spus el. „Să nu pui mâna pe băiat și să nu-i faci nimic rău; căci știu acum că te temi de Dumnezeu, întrucât n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pentru Mine.“ (Geneza 22:12) Apoi, Avraam a văzut un berbec ale cărui coarne erau prinse într-un tufiș și l-a jertfit Domnului.

SUPUNEREA ARE
LOC DOAR
ATUNCI CÂND
ASCULTĂM,
CHIAR DACĂ NU
SUNTEM DE
ACORD CU CEEA
CE NI S-A CERUT
SĂ FACEM !

Îngerul Domnului a chemat a doua oară din ceruri pe Avraam și a zis: „Pe Mine însumi jur“ zice Domnul „pentru că ai făcut lucrul acesta și n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, te voi binecuvânta foarte mult și-ți voi înmulți foarte mult sămânța, și anume: ca stelele cerului și ca nisipul de pe țărmul mării; și sămânța ta va stăpâni cetățile vrăjmașilor ei. Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta, pentru că ai ascultat de porunca Mea!“

Deoarece Avraam a fost ascultător, Dumnezeu și-a deschis depozitul de binecuvântări peste slujitorul

Său. Nu este minunat că Dumnezeu este dispus să binecuvânteze toate națiunile pământului datorită ascultării unui singur om?

Ascultarea înseamnă supunere (un alt cuvânt pe care toți îl iubim); supunerea înseamnă deprinderea de a ceda în fața autorității. Chiar și cuvântul „a ceda“ sună groaznic! A ceda înseamnă obligație. Trebuie să decidem să ascultăm, să ne obligăm, apoi să ne supunem. Este ușor să te supui cu entuziasm autorității când toate lucrurile merg bine, dar supunerea nu este supunere până când nu suntem de acord. Supunerea are loc doar atunci când ascultăm, *chiar dacă nu suntem de acord* cu ceea ce ni s-a cerut să facem. Până nu ascultăm, chiar dacă nu suntem de acord, nu suntem supuși deloc! Am fost de acord, dar nu ne-am supus.

De ce le este atât de teamă oamenilor să asculte – să se dedice, să se supună și să cedeze în mod obișnuit în fața autorității? Cred că ascultarea cere un răspuns de încredere și o dedicare față de acel răspuns. Ascultarea cere să mergi până la capăt iar oamenii nu sunt prea buni în a termina ceea ce au început. În general, oamenii sunt buni în a începe, deoarece tuturor le place pregătirea și schimbarea rapidă. Dar cei mai mulți oameni protestează, dacă trebuie să aștepte chiar și cu treizeci de secunde mai mult la drive-in. Fiecare vrea rezultate imediate, puțini sunt cei pregătiți să aștepte. Dar Dumnezeu este un constructor, nu un magician. El construiește vieți iar cele mai frumoase clădiri iau timp.

Călătoria vieții va include întotdeauna și câteva văi. Dar, dacă nu renunți să te încrezi în Dumnezeu, te vei bucura de mari victorii de cealaltă parte a văii. Dumnezeu imaginează sau dorește. Dumnezeu ne promite că nostru, dar noi nu suntem gata să rezistăm și să-L Suntem gata să răspundem, dar adesea nu suntem astfel încât să ajungem să ne bucurăm de victoria Eșuăm dacă încercăm să ascultăm de am fost chemați să trăim această viață supranaturală pentru o viață dumnezeiască prin puterea Duhului „Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin oștirilor!“ (Zaharia 4:6) Când Îl primim pe Isus Duhul Sfânt care vine să locuiască în noi și să ne dea slavei Sale. Mântuirea ne reînnoiește pentru a trăi o Duhului Sfânt. De aceea, ar trebui să adaptăm să spunem:

DUMNEZEU
ARE
PLANURI
CU TINE
CE ÎNTREC
ORICE IMAGINAȚIE
SAU
DORINȚĂ.

are planuri cu tine ce întrec orice toate lucrurile lucrează pentru binele ascultăm în timp ce așteptăm rezultatele. gata să adăugăm dedicare aceluia răspuns, finală.

Dumnezeu prin propria noastră putere. Nu prin mijloace naturale. Am fost creați Sfânt. Cuvântul lui Dumnezeu spune: tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul Cristos ca Domn și Mântuitor, primim puterea de a fi martorii viață plină de semnificație prin puterea rugăciunea lui Pavel din Efeseni 3:16-19 și

NU AM FOST
CHEMAȚI
SĂ TRĂIM
ACEASTĂ VIAȚĂ
SUPRANATURALĂ
PRIN MIJLOACE
NATURALE !

Și-L rog ca, potrivit cu bogăția slavei Sale, să mă facă să mă întăresc în putere, prin Duhul Lui, în omul dinăuntru, așa încât Hristos să locuiască în inima mea prin credință; pentru ca, având rădăcina și temelia pusă în dragoste, să pot pricepe împreună cu toți sfinții, care este lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea; și să cunosc dragostea lui Hristos, care întrece orice cunoștință, ca să ajung plin de toată plinătatea lui Dumnezeu. Iar a Celui ce, prin puterea care lucrează în mine, poate să facă nespus mai mult decât cer sau gândesc eu, a Lui să fie slava în Biserică și în Hristos Isus, din neam în neam, în vecii vecilor! Amin.

Înainte de convertirea mea, am crezut că ascultarea înseamnă aderarea la anumite reguli și legi. Ascultarea era un răspuns venit din obligație și era o decizie pur cerebrală. Niciodată nu m-am gândit la ascultare ca la un răspuns venit din inimă: era bazată doar pe fapte. În Vechiul Testament,

oamenii ascultau,

deoarece neascultarea însemna moarte, așa că ascultarea era o alternativă destul de bună! Dar în această viață nouă în Cristos, sub un legământ nou, ascultarea este o problemă legată de inimă. A asculta de Dumnezeu nu e o decizie bazată pe fapte, ci una bazată pe credință.

Putem să ascultăm de Dumnezeu, deoarece El o cere, indiferent de ceea ce putem noi vedea. Dar este mai bine să ascultăm, fiindcă noi ne încredem în Dumnezeu. Încrederea nu vede ascultarea prin ochii omului, ci vede instrucțiunile lui Dumnezeu prin ochii Duhului. Dacă avem încredere în caracterul lui Dumnezeu, așa cum a făcut Avraam, putem avea încredere că ascultarea noastră nu ne va duce niciodată acolo unde nu vrem să fim.

Charles Swindoll a spus odată: „Cea mai bună dovadă a dragostei tale pentru Dumnezeu este ascultarea. Nimic mai mult, nimic mai puțin, nimic altceva.“ Este fantastic! Ascultarea nu este pentru cei slabi de inimă, ea este pentru luptători. Ascultarea este pentru cel ce poate sta în picioare în ciuda

circumstanțelor și să spună „Da!“ Domnului și „nu“ sieși. Aceasta este ascultarea. Ea cere putere și rezistență.

Noi suntem armata Domnului și nu putem merge prea departe, dacă nu avem o ascultare completă și o dedicare completă.

Ascultarea de Dumnezeu nu este o disciplină mentală; ea înseamnă o inimă predată lui

Dumnezeu. Ascultarea este o parte frumoasă a închinării. Îmi place să stau în mijlocul oamenilor care sunt preocupați de Dumnezeu, consumați de dorința de a-L onora pe El, laudându-L și închinându-I-se Lui prin cântec.

Există întotdeauna oameni care aleg să nu intre în acest act comun de închinare. În mijlocul prezenței incredibile a lui Dumnezeu ei se opresc, deoarece le lipsește ascultarea față de invitația Sa de a intra în prezența Lui. Își încrucișează brațele, se închid pe dinăuntru și spun: „nu mă voi închina lui Dumnezeu.“

Eu îmi doresc cu disperare să fiu o persoană care ascultă de Domnul. Încerc să-mi țin bătăile inimii în unison cu bătăile inimii Sale. Vreau să fiu sincronizat cu El. Vreau să îi inspir pe alții să asculte de El, ca să poată împlini toate lucrurile pentru care s-au născut. Dacă nu ascultăm, suntem neascultători. Nu există o cale de mijloc, Dumnezeu urăște calea de mijloc. Lui nu îi plac cei ce sunt doar călduți. Nu lăsa teama de ascultare să te domine și să te lege. Frica te va face să stai locului când toți ceilalți vor merge mai departe.

Teama te va lăsa în mijlocul pustiului. Dedică-te ascultării de Dumnezeu cu entuziasm și ridică-te repede să faci lucrurile pe care te-a chemat să le faci.